

Fredag 12 mars

Öresundsbron ändras inte enligt Bildt

Det var många frågor om Öresundsbron i tisdagens riksdagsdebatt – men få vettiga svar från regeringen. Istället för den särskilda debatt som Rolf L. Nilson från Lund hade begärt, blev det en livlig debatt med anledning av sex olika frågor. I Ekot uppmärksammades mest Annika Ahnberg (f d v), som var på bettet. Bengt Hurtig och Rolf hade bl a följande att säga.

Bengt Hurtig (v) påpekade att i avtalet står om byggstart redan 1993. Man har alltså inte mycket tid på sig att komma fram till ett beslut, som nu måste grundas på nya kunskaper.

–När man i Europa är nere i medelhastigheter för långtradartrafiken på kanske 10 km/h, är det absolut nödvändigt att få över en större del av godstrasporterna på järnväg.

Statsministern, som skickat Olof Johansson att EG-förhandla, försökte skämta bort angreppen på regeringen, något som gjorde Annika Ahnberg rasande.

Rolf Nilson tog upp finansieringsfrågan, som blivit ett problem.

Det var egentligen Johan Lönnroth som ställt frågan, men han var borta.

– Det skulle ju bli ett lönsamt projekt som skulle klara sig på marknadens villkor. Trodde man på det, borde man ju privatisera brobolaget och förlita sig på marknadens krafter. Sen fick man se om det tålde ett marknadstest, tyckte Rolf.

– Men det som skulle vara så lönsamt beskrivs nu som en jättelik förlustaffär. Den danska pressen anklagar de danska ministrarna för att ha fifflat med siffrorna – men svenska regeringar har ju haft tillgång till samma siffror?

Rolf frågade om regeringen tänker omförhandla avtalet på grund

av tillkomna kostnader för att garantera vattengenomströmningen i Öresund och för att eliminera de luftföroreningar som en bilbro oundvikligen för med sig.

Kommunikationsministern raljerade över att vänsterpartiet nu ville privatisera brokonsortiet. Men någon ändrad finansiering eller andra villkor var ingen i regeringen beredd på.

Nollställda pokerfaces – ingen anledning till oro – det är regeringens lugnande besked medan hela grunden för bron vacklar!

Tho

Hur djupt är Öresund?

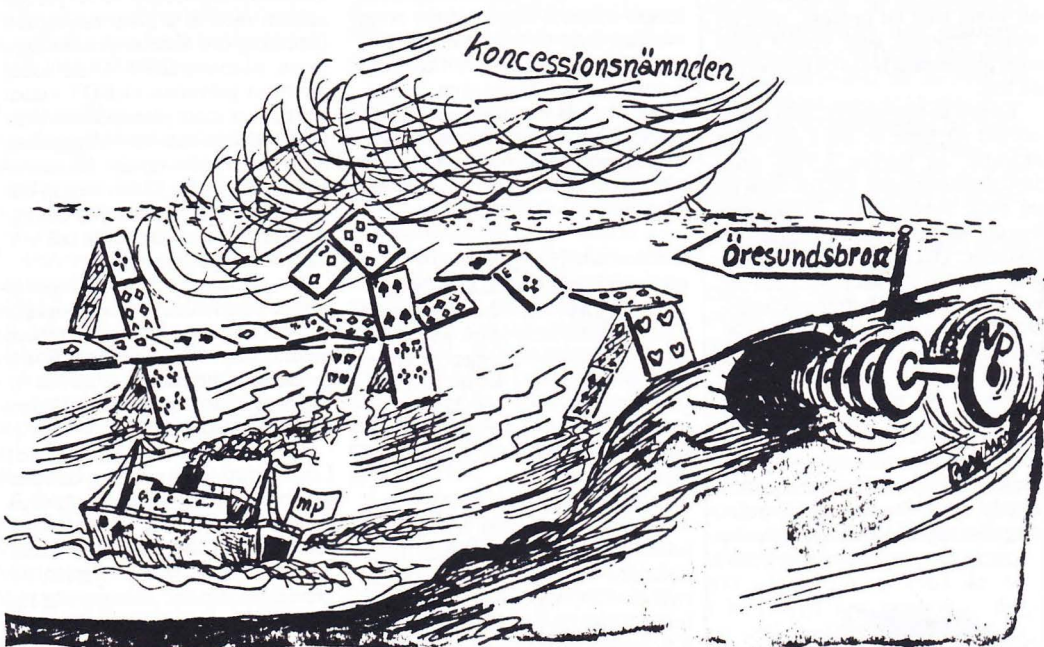
Tänk dig en topografisk karta eller ett sjökort i skala 1:50 000 över Öresund, och lägg den på ett stort bord. Från Helsingør till Limhamnströskeln är det någon meter,

och sundet är en halvmeter brett på mitten. Hur stort är djupet i samma skala?

Ungefär en kvarts millimeter motsvarar de 11–12 meter man

fördjupa Flintrännen till! Det är knappt att papperet blir fuktat. Inte att undra på att det är noga med vattengenomströmningen.

Tho

Det lär inte bli någon Öresundsbro, har vi tidigare konstaterat i VB, men vad är alternativet? Förhoppningsvis avancerar diskussionen genom det seminarium som föreningen "Lund mot bron" ordnar lördag eftermiddag den 24.4 med stöd av ett antal politiska partier (bl.a. vänsterpartiet) och andra organisationer med rubriken "Järnvägstunnel under Öresund – är detta en bra lösning?" Det kommer att bli en både teknisk, ekonomisk och politisk genomgång av de olika tunnelalternativen och troligen även av "nollalternativet", dvs. fortsatt färjedrift. Teckning av Göte Bergström från Lund Mot Brons årsmöte.

Anne Rothlin

dog natten till söndag, bara 41 år gammal.

Några år på sjuttioalet var hon anställd på Bokcaféet. Under åttiotalets senare del återkom hon till det organiserade vänsterpolitiska arbetet i Lund. 1988 utsågs hon av vänsterpartiet till ordförande i kommunens musik- och teaternämnd.

Borgerliga kommunreformer har nu en tid talat om en "beställar/utförare-modell" där politikerna formulerar allmänna direktiv men sen inte lägger sej i detaljer och verkställighet utan överlåter det åt tjänstemännen. Det var en modell som Anne varken ville eller kunde följa. Hon fick ansvaret för en nämnd befolkad av välvilliga men allmänt sett inte särskilt tunga eller kompetenta politiker och en miniatyrförvaltning som kunde ha fungerat bättre. Hon kastade sej helhjärtat in i det många gånger otacksamma jobbet – som yrkesarbetande mor till fyra barn där det yngsta var några månader när hon tillträdde hade hon även annat att tänka på.

När det gällde verksamhetens innehåll drev hon en kvalitetslinje. Det var ingen självklarhet vare sej i nämnden eller i vänstern med dess ofta välvilliga syn på amatörer och entusiaster. Det gjorde henne heller inte populär bland t.ex. alla fria teatergrupper som hoppades på stöd. Men hon kunde motivera sina omdömen. Hon hade som kritiker och genom sitt uppdrag som referent åt Statens Kulturråd sett mycket teater (och hört mycket musik) och hon gick på mängder av föreställningar och konserter, vilket man tyvärr inte kan säga om alla kulturpolitiker. Eftersom hon insåg att Lund inte alltid var bäst fick hon hit grupper utifrån som sen har fortsatt att berika vår lokala kultur.

Hon insåg snabbt den kommunala kulturorganisationens begränsningar och arbetade konsekvent för den reform som sedan förverkligades med den samlade kulturnämnden och förstärkta kulturförvaltningen.

Så blev hon sjuk, och borgarna tog över, men hon jobbade på så länge hon nånsin orkade. Det gällde bl.a. olika musik- och teaterprojekt – kanske var det sådant hon helst ville syssla med. Vi träffade henne på vänsterpartiets medlemsmöten, på sommarlägren. Hon var så tapper. Hon hade så mycket ogjort.

Gunnar Sandin

Går Folkparken att rädda?

Ska Folkparken verkligen bebyggas med bostäder? Den frågan ställde vi i VB nr 33 i höstas. Frågan går ännu inte att besvara. Ärendet har luttat på av sig själv, men snöbollen verkar ha smuttit ihop lite sen sist, nu när våren är på väg, att döma av ett möte i tisdags.

Det var mycket folk i Fågelskolans matsal när fastighetsnämnden hade inbjudit till möte om Folkparken. Vårdisciplinerat och klargörande på många punkter. Ändå ligger flera hundar begravda. Flera politiker verkade dra örnen åt sig inför västerbornas samlade vrede, men frågan är om de ändrar sig när de kommer till kritan.

Juryen, som består av fyra borgare och två socialdemokrater, hade att presentera LKFs och Fojabs Arkitekters vinnade förslag, sedan HSB backat ur. Det har stått helt klart från början att LKF/Fojab gjort det klart bästa förslaget – därför att man tog ställning för endast 30 lägenheter på en parkeringsplats utanför parken och 38 i parken norr om Folkparksbyggnaden, som skulle byggas om till skola! HSBs förslag var på 126 lägenheter medan PEAB var värst med 175. Så LKFs förslag var egentligen en tydlig pekpinne om vad som maximalt skulle vara möjligt.

Även om hela juryn tyckte LKFs förslag var klart bäst, hade två jurymedlemmar reserverat sig för att tävlingen skulle avbrytas och ingen vinnare utses. Det var Margareta Oredsson (fp) och Ann-Marie Nilsson (s), medan hennes partikamrat Rose-Mari Wikander stod bakom juryns majoritet. Ann-Marie har upprepade gånger visat tecken på gott och självständigt omdöme i byggnadsnämnden, exempelvis ifråga om parkeringen på Gaslten, där hon fick Larry Andow att backa.

Men med detta nöjde sig givetvis inte västerborna. Många talade varmt om det orättvisa i att ta parkmark för folk, medan nya stadsdelar som Värpinge snarast ställer krav på fler parker.

– Ska man bygga i Tunaparken också? Och i stadsparken? Farligt princip att börja bygga på parkmark, som Lund har så ont om!

Skolstyrelsen usel på att planera

Ett skäl till att även det vinnande förslaget hänger i luften är att Lunds skolstyrelse säger sig inte vilja ha Folkparksbyggnaden som skola. På min fråga till Ulf Nilsson (fp), skolstyrelsens ordförande, kom denne med de mest häpnadsväckande undanflykter:

– Vi behöver ingen ny skola på Väster, åtminstone inte förrän 1996. Och det är alldeles för tidigt att planera det nu!

– Vi har inte råd att bygga om Folkparksbyggnaden, det blir billigare att bygga nytt med effektiva ytor osv ...

– Skolstyrelsen har inte fått vara med och lägga upp tävlingen...

Ren prestige alltså! Sanningen är att skolstyrelsen aldrig har kunnat planera lokalbehovet ens för de närmaste läsåren, det är är man förbluffande usel på. I år är det folkpartiet som har det politiska ansvaret!

Men även andra politiker slingrade sig på mötet. Medan Oredsson och Nilsson gav raka besked – liksom moderaterna fast i motsatt riktning – är Folke Larsson (c) en riktig snackegubbe. Man bör nog lyssna på hans munväder: det låter så trevligt och riktigt men är ologiskt och farligt. Jag lutar inte ett ögonblick på att centern tänker släppa tanken på bostäder i Folkparken, fast folk invaggades i den uppfattningen. Folke Larsson kunde tänka sig byta mark och bygga närmare kraftledningen, men det tyckte uppenbarligen inte kommunalrådet Tove Klette (fp). Hon sa inget men viftade frenetiskt åt Folke som för att stoppa honom.

Tävlingen körd

Folkparkstävlingen är avgjord, men måste ändå köras i mål. Det hjälper inte om politikerna backar ur och säger att det blir inga bostäder där. Den som av juryn "bedöms bäst kombinera utformning, innehåll och pris erbjuds förvärva området". Så står det i villkoren. LKF kan man möjligen genom förhandlingar och viss ekonomisk ersättning få att avstå från en process, men en annan tävlande som vunnit hade man inte kunnat blåsa på konfekten så lätt.

Kvar står byggnaden, som ingen använt på flera år. Bara det är en skandal, att varken fritids- eller fastighetsnämnden kunnat hitta på en enda användning! Istället står byggnaden tom och uppvärmd men förfaller. Det finns många kulturgrupper som önskat hyra, men fått kalla handen av fastighetschefen. Området ska säljas och det basta! Varje försening får den sistnämnde att bli högröd av ilska. Visst, det är ju hans jobb, men hade det inte varit bra att lyssna till opinionen på Väster innan man satte igång allt detta? Aldrig med några kombinerade arkitekt- och markanvisningstävlingar i Lunds kommun!

Thomas Schlyter

Gamla Tyrol i Folkparken 1975

Bygg i Örtofta – inte i Håstad!

Vänsterpartiets har yttrat sig över ett förslag till fördjupad översiktsplan för Örtofta – Håstad som ligger både i Eslövs och Lunds kommuner. Här är några av partiets synpunkter.

Idén att bygga ut tätorter i lägen med god kollektivtrafik är bra. Att i första hand satsa på bostadsutbyggnad kring befintliga pågatågsstationer är utmärkt, jämfört med att satsa på lägen där ingen spårförbindelse finns. En förutsättning för utbyggnad i kommunens östra delar är nämligen att en spårväg först byggs, innan nya bosättningar kan ske. Det tillåter inte dagens ekonomiska läge – därför är det bäst att satsa på befintliga spår.

I Lunds översiktsplan är därför Stångby och Vallkärra, men också Örtofta eller snarare Håstad föreslagna som utbyggnadsorter. Tanken väcktes av socialdemokraterna under den förra mandatperioden, och förhandlingar inleddes med Eslövs kommun. Resultatet av dessa har nu lagts fram i det förslag som nu är på samråd.

Trots den i grunden positiva uppfattning, som vänsterpartiet har om utbyggnadsprinciperna, inte minst i Örtofta, finns det en rad tveksamheter i det framlagda förslaget.

Håstad ligger för långt från pågatågsstationen

Pågatågsstation på stambanan finns i Örtofta men inte i Håstad. En ytterligare station i Håstad är otänkbar med tanke på stambanans begränsade kapacitet, och knappast realistisk även om ytterligare två spår skulle byggas för lokaltrafiken.

Bostadsenkaverna som föreslås centralt i Örtofta ligger nära till och kan nog bidra till ett ökat resande med pågatågen. Områdena längre västerut ligger på för långt avstånd från Örtofta station, och risken är att folk lockas att köra bil. Samma gäller föreslagen bebyggelse i Lunds kommun vid Fladevadsmöllan. Avståndet är ca 800 meter, men då förutsätts att en ny gång- och cykelbro byggs över ån. Utan en bro – ingen bebyggelse.

Kulturlandskap och strandskydd vid Kävlingsån

En utbyggnad i Lunds kommun på Fladevadsmöllans mark söder om ån innebär att man bygger på ett av de åtta områden i kommunen av som är av riksintresse för kulturminnesvården. Större delen av marken är också föreslaget som naturreservat.

Området ligger i ett landskap, där man vill skydda landskapsbilden. Därför är bebyggelsen tänkt nedanför slänten som den gamla strandvallen utgör söderut upp mot landsvägen mot Västra Hoby och Kävlingsån. Det blir konflikter både med kulturlandskapet, med naturskyddsvärda områden och med landskapsbildsintressen. Ska dessa intressen få vika för exploateringsintressena?

Klimatet i ådalgången

Det finns inte en enda karta i planhandlingarna som visar landskapets topografi. I detta läge med en ådalgång med rinnande vatten är höjdskillnader av stor betydelse, inte minst för närläget. Det är känt att flacka strandpartier i ådalgångar fungerar som kallluftsfickor med stor risk för ansamling av kall och fuktig luft, och där klimatet blir rått och dimmigt nattetid och även dagtid under den kalla årstiden. Det är ju därför man av tradition alltid byggt på högre belägna platser i landskapet och aldrig nere vid ån.

Risken för att en bebyggelse vid strandängarna söder om ån kommer att få stora klimatproblem av denna art är betydande, även om bebyggelsen, när den väl är uppförd och uppvärmd i vis mån motverkar en sådan klimateffekt.

Slutsatser

Vänsterpartiet drar slutsatsen att bebyggelsen söder om ån i Lunds kommun inte bör komma till stånd. Det är synd, eftersom idéskissen till bebyggelsen är utformad som en mycket genomtänkt och trevligt planerad trädgårdsstad med höga kvaliteter.

Vi hoppas därför att dessa planidéer istället kan tillämpas på något av de andra planområdena i Eslövs kommun. Området Väggrapsdalen närmast Örtofta station är tänkt som en trädgårdsstad efter ungefär samma planidé, vilket varmt tillstyrkes. De tankar på kretsloppsanpassade försörjningssystem med bl a lokal dagvattenhantering bör absolut förverkligas inom planområdet. Även lokal rening av gravvatten, sk BDT-vatten bör prövas inom planområdet, men på ett sådant sätt att bebyggelsen därigenom glesas ut. Rotzonsanläggningar för sådan rening bör kunna lokaliseras utanför bebyggelsegrupperna ner mot ån och inte påverka deras disposition.

Av samma skäl när det gäller gångavstånd till stationen, som talar mot bebyggelse i område H, är som nämnts inte heller områdena C och D särskilt lämpliga. Område D ligger vid den stora vägen 104 som lockar till bilkörning.

När vi nu avstyrker bebyggelse i Lunds kommun, men tillstyrker den mer koncentrerade bebyggelsen på Eslövssidan, är detta inte ett uttryck för att "Lund inte ska växa" eller "skyffla gärna över bekymren till grannkommunen". Det grundar sig med beklagande på att pågatågsstationen faktiskt ligger på Eslövssidan och att topografin och kulturlandskapet på Lundsidasidan inte tål en utbyggnad av föreslagen omfattning – trots goda detaljplaneringar.

Några norrländska sanningar

Sign. "En förnyad Jönsson" raljerar i VB nr 8 med ett tidigare inlägg av mej, där jag pläderade för att vänsterpartiet i Lund ska ge ekonomiskt stöd åt lokalavdelningen av Nej till EG. Tydligt behöver jag bättre förklara vad jag menar med att det har daltats med bl.a. norrlänningar i den svenska politiken.

Exemplet Arvidsjaur

För något decennium sedan beslöt att göra en rejäl lokaliseringssats för en av de notoriska avflyttningskommunerna i Norrbottens inland, Arvidsjaur. De skulle få ett helt litet regemente! ÖB protesterade visserligen: armén hade snarare för många regementen än för få, men politikerna stod på sej. Dock behövde armén inte betala satsningen med ordinarie anslag.

Så värst många lokala ynglingar fanns det ju inte. Det nya förbandet försågs till stor del med värnpliktiga från Stockholm. Samtidigt hade de värnpliktsociala reformerna slagit igenom så ynglingarna skulle få resa hem varje veckoslut, en trafik som har kostat skattebetalarna många miljoner genom åren.

Bland stockholmarna var Arvidsjaur inget populärt ställe att hamna på, det inser den som har sett (och hört) det norrgående sovchartertaget "Jägarpielen" under ett stationsuppehåll. Men det handlade ju om att skapa fasta jobb i en bygd som var hårt drabbad av arbetslöshet? Det visade sej emellertid nog så svårt att fylla officersbefattningarna. Man införde saftiga lönetillägg men hade ändå mycket svårt med vakanserna.

Livskvalitet

Ett slag på åttitalet utbildades det alldeles för många bibliotekarier. I en stad som Lund kunde det vara hundra sökande på en tjänst. Hur var det i orter som Vindeln och Malmberget och Strömsund? De utlysta platserna stod obesatta, eller så fick man någon som stannade ett halvt eller helt år men stack söderut så fort tillfälle gavs. Det gick dithän att man fick utlokalisera en liten utbildningslinje till Umeå i hopp om att eleverna skulle vänja sej vid Norrlandsmiljön under skolan.

Läkare, tandläkare, ingenjörer... Exemplen kan mångfaldigas. Sörlänningar har tyckt synd om Norrlandskommunerna med deras höga arbetslöshet och tävlat om att "skapa arbetstillfällen". Men sen har man ofta haft svårt att få platserna besatta, trots goda löneförhållanden.

Varför? Jo för moderna människor är pengarna inte allt. I en "normal" konjunktur är livskvalitet

en avgörande lokaliseringsfaktor. Det är uppenbart att Norrland i allmänhet och dess inland i synnerhet inte kan erbjuda just den livskvalitet som många ställer anspråk på.

Fula Norrland

Och det handlar inte bara om akademiska elityrken. Jag minns många reportage från 1980-talets högkonjunktur hur svårt norrländska industrier hade att rekrytera arbetare trots de höga officiella arbetslöshetsciffrorna. Allt för många norrlänningar föredrog mönstret av beredskapsarbete, långa A-kasseperioder och svartjobb. Och ungdomarna flydde från Harträsk och Svartvattnet så fort de fick en chans.

Norrlands bristande attraktivitet beror förstås på klimat, avstånd och vintermörker. Men det finns en annan faktor som sällan nämns men som jag tror är av stor undermedveten betydelse. Det är det norrländska landskapets fulhet. Visst, det finns delvis storslagna undantag men det mesta av Norrland är ju låga horisonter, gles sumpskog och igenväxande slåtterängar. De stora älvfåroarna ligger tomma nedströms kraftverken och den nyare bebyggelsen är ofta okänsligt inpassad. Det är tecknaren Björn Berg och författaren Göran Palm som öppnat åtminstone mina ögon för de sidorna.

Stödmiljarder

Detta till trots har norrlänningarna varit duktiga på att dra till sej statliga stödmiljarder. Landsdelen genomkorsas av högklassiga landsvägar, subventionerade plan landar på subventionerade flygfält och Inlandsbanan har fått flera hundra miljoner trots att norrlänningarna själva inte värdigas använda den – de kör bil. Riktlinjerna för det statliga stödet till kommunerna har just omarbetats så att "klimatfaktorn" får en tung roll – vilket orättvist gynnar Norrbotten och missgynnar Skåne.

I vänstern har de norrländska särkraven alltid haft ett pålitligt stöd. Ett naturligt skäl är att vänstern – både s och v – är proportionsvis starkare i Norrland än söderut. Men det kan inte vara hela anledningen till att Norrlands sak har varit helig för akademiska vänsteranhängare på t.ex. Södermalm eller Norra Fäladen.

Som så många andra brister hos vänstern tror jag att denna bottnar i

romantik och dålig kunskap om den aktuella verkligheten. Dess bild av Norrland och norrlänningarna är präglad av hjältarna från malmfältsstrejken 1969–70, NJA-pjäsen och boken "Hundra fasta viljor". Norrlänningen är enligt denna bild klassmedveten och radikal, seg och stark, härdad av den karga natur som han lever i och älskar.

Sanningen är, enligt en aktuell undersökning från Sundsvall, att norrländska gymnasier vintertid tillbringar i genomsnitt mindre än en timme om dagen utomhus, inklusive raster och pendlingsresor. Inte så konstigt då att ett oproportionerligt stort antal norrländska män underkänns vid värnpliktsmönstringen p.g.a. insufficiens. Superiet är utbreddt och påfallande många omkommer sedan de svårt berusade har kört bil eller snöskoter. Det finns mycken mänsklig misär i Norrland, något som man inte behöver läsa Helmer Grundström för att inse.

Historiska tillfälligheter

Den norrländska koloniseringen är ett sent fenomen, ett resultat av det sena artonhundratalets och det tidiga nittonhundratalets skogsexploatering, gruvfynd och jordhunger. Nu är de lokaliseringsförutsättningarna och inkomstkällorna till stor del borta. Jag tycker inte det finns skäl att för evig tid bevara något som är så präglad av historiska tillfälligheter. Jag missunnar ingen att bo i Norrland om han så vill men ser inget skäl att långsiktigt subventionera en hel och stor landsända.

"Jönsson" antyder ironiskt att jag vill fördriva norrlänningarna till Ruhr. Det visar bara hur klichéartade hans fördomar (som han tyvärr delar med en stor del av vänstern) är. Man har just beslutat att lägga ner Ruhrområdets näst sista stålverk. Städerna tävlar om att satsa på kultur – där finns tre stora operahus och många högklassiga museer. Rhenvattnet har blivit mycket renare och en karta visar att grönskan upptar större yta än bebyggelsen. Men man skäms inte för att man ändå är en industribygd och besökaren kan fortfarande studera de miljörer som en gång formade samhällsmedvetandet hos Friedrich Engels.

Flertalet norrlänningar skulle nog öka sin livskvalitet om de flyttade till Ruhrområdet.

Gunnar Sandin

Golf angelägnare än Barsebäck

Ett av lundavänsterns gamla kommunala krav ser ut att gå mot sitt förverkligande. Det gäller golfbanan i Kungsmarken. Får Naturvårdsverkets utslag råda så blir den halverad och därmed i praktiken nedlagd.

Om spelarna är det inte särskilt synd. De har i dessa golfkrisens dagar många andra skånska banor att välja mellan. En företrädare för Akademiska golfklubben säger visserligen att Kungsmarken är den enda banan på cykelavstånd från Lund men dels har vi aldrig sett någon cyklist med golfbag på Hardebergaspåret, dels är det inte stort längre till Rinneback's golfbana öster om Kävlinge om man nödvändigtvis vill cykla.

Naturvårdsverket stod på sej trots att golfklubben uppvaktade i Stockholm. En av uppvaktarna var Annika Annerby Jansson (m). Som kommunalråd kunde hon rimligen ha företrätt åsikterna i Lunds kommuns egen naturvårdsplan, nämligen att golfbanan ska bort helt och hållet.

Men hon är också medlem av Lunds akademiska golfklubb. Den rollen väjde tyngre.

Var det i egenskap av golfspelare eller företrädare för Lunds kommun som Annika Annerby Jansson deltog i uppvaktningen hos naturvårdsverket tillsammans med golfklubben? Det undrar vänsterpartiets Roland Andersson i en interpellation.

Upprörande

Naturvårdsverket förvaltar Kungsmarken, som är statligt ägt naturreservat.

Moderaterna kan tycka hur illa de vill om naturvårdsplanen, som antogs under den förra majoriteten. Men det är planen som gäller, och enligt den ska Kungsmarken befrias från golfbanan.

Det är upprörande, skriver Roland, att kommunstyrelsens ordförande uppvaktar statliga myndigheter för att förmå dem fatta beslut som går på tvärs mot kommunala planer.

Än mer upprörande blir Annika Annerbys agerande om man vet att Lunds kommun aldrig gör uppvaktningar.

- Det här kan mycket väl vara den första i "modern tid", säger Roland.

Inte ens när staten dragit in miljoner från kommunen har det ansetts motiverat att framföra några synpunkter till regeringen i en uppvaktning. Och när vänsterpartiet och miljöpartiet på förra fullmäktigemötet våltaligt yrkade på att Lund skulle vända sig till regeringen med sin oro för Barsebäck, var moderaterna de som mest bestämt agerade emot. Det är en statlig angelägenhet som vi inte kan lägga oss i, sa Annika Annerby.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Om nödvändigheten av en teoretisk politik

En första kommentar till Finn's kommentar till mitt uträde ur V (VB nr 3 iår)

Finn har en del intressanta synpunkter i sin artikel och som jag egentligen inte har någon större lust att polemisera emot. Men jag måste få förklara och förtydliga ett par av mina egna ståndpunkter. Lucifer i VB nr 7 tycker också det är konstigt att Gunlög Stenfelt och jag utifrån olika ståndpunkter kommit fram till ett partiuträde. Jag tycker inte det är så märkligt - men kan givetvis bara redovisa mitt eget sätt att se på vänsterpartiet idag.

Nejsägarparti?

Vänsterpartiet under ledning av Gudrun Schyman m fl skapar en teoretisk politik dvs en utopisk bild av de långsiktiga mål dagspolitiken har. Eftersom avarterna av socialistiska och kommunistiska utopier äntligen fallit i östeuropa kan vi socialister i Sverige tydligen inte längre hanågon utopi om framtiden utan får så att säga reagera på dagspolitiken med att ropa JA resp NEJ med den lilla röst partiet har. Det är inte någon tillräcklig grund för mig att lägga ner tid på politiskt arbete i vänsterpartiet.

Den aversion som vänsterpartiet idag visar gentemot en teoretisk politik spelade också en central roll i tex Burkes och Marx&Engels kritik av de tidiga utopisterna. Burke sade tex "ingenting är önskvärdt som inte är genomförbart" och Marx menade att "människligheten ska bara ställa för sig sådana uppgifter som den kan lösa" (också ett angrepp på den franska revolutionens ideal).

Dagens utopier

Men om vi ser på utopiers funktion i den mänskliga historien har de

fungerat som intellektuella och inte minst känslomässigt engagerande hypoteser om ett dynamiskt framtidssamhälle värt att kämpa för. Kristendomen har sin utopi om paradiset på jorden och inte ger man upp den bara för att kristna på medeltiden grovt trampade på dessa ideal. FN är en annan sorts utopi - drömmen om en värld i fred - som ibland leder till att man själv måste starta krig. Symtomatiskt är kanske att just delar av den svenska högern och vänstern var emot bildandet av en världsfederation.

EG kan också vara en sort utopi om ett Europa med gemensam marknad och demokrati. Det finns hundratals exempel på att just teoretisk politik och inte pragmatisk - dag-för dag politik är mänskliga drivkrafter.

Vägval

Finn, du har rätt i din artikel när du säger att "vänsterpartiet har utvecklats till ett konservativt parti som vill försvara den bestående ordningen" men du har fel när du tror att detta är rimligt pga den rådande högervågen. Ju mindre ett parti vet om sin provisoriska utopi ju mer tenderar man att föra en konservativ, fragmentariserad samhällspolitik. Och det är här vägvalet kommer för alla goda kommunal- och riksdagspolitiker - en fragmentariserad konserverande politik mot en helhets- och framåtriktad politik. En ny vänster måste för att kunna engagera både unga och gamla peka framåt mot något nytt och inte bakåt och bästa vänner inom vänsterpartiet glöm inte att "skeppet inte styrs efter galjonsfiguren".

(forts följer)

fd partikamraten Eva Wigfors

Idalinda Rodrigues från Angola:

Angolans kors hopp och förtvivlan

Tisdag 16 mars kl 19 i Stadsbibliotekets hörsal, Bredgatan 3.

Idalinda Rodrigues från Angola är till yrket jurist Hon har aktivt medverkat till den nya familjelag som antogs i Angola 1987. Enligt denna har kvinnor och män samma rättigheter och skyldigheter inom familjen. Nu pågår ett viktigt informationsarbete för att kvinnor ska känna till och hävda sina lagliga rättigheter.

Just nu drabbas emellertid Angola av en stor tragedi. UNITA-ledaren Jonas Savimbi erkände inte att MPLA vann valet. I stället återupptog UNITA striderna. Antalet döda sägs vara mycket stort.

Välkommen att lyssna till och samtala med Idalinda Rodrigues!
Arrangörer: Lunds Afrikagrupp, Lunds stifts internationella kommitté, Tredjeårdsbutiken Klotet, Kristna för socialism, Krisjouren för Kvinnor i Lund, Kvinnovetenskapligt Forum, Lunds Universitet, Utrikespolitiska Föreningen.

Det ganska gamla Lund

Söndag 21 mars öppnar två utställningar på Kulturen. Den ena öppnas till sång av Lunds Student-sångförening. "Lund efter 1658" heter den och bandet klipps av arkeologen Gad Rausing. Kl 12 vid Wahlbomska huset.

Amarilli Consort

spelar strax därefter 1600-talsmusik. kl 13.30 i Hornsbergshuset och Vita huset.

Vetenskaplig teater

kl 13.30 i Hornsbergssalen spelas två vetenskapshistoriska föreställningar. Den ena heter "Beredd till bådadera - boken och svärdet", den andra heter "Drömmar om sidan" och är ett maskspel (!) om silkesodlingen i Lund i andra halvan av 1700-talet.

Manus Britta Collberg och regi Ulf Gran. Skådespelare är Jörgen Andersson, Tony Grahn, Louise Hörle och Magnus Nilander. Musiken är skriven av Maria Sundqvist och framförs av Kikki Lindell (flöjt) och Magnus Larsson (cemballo). Det blir ytterligare en föreställning kl 18.00. Biljetterna kostar 50:- och antalet platser är begränsat.. Förförköp i Kulturens entré från 15 mars.

Skåne mellan Danmark och Sverige

heter den andra som öppnas kl 15 i Vita Huset av rektor Flodgren. Det är ett samarbetsprojekt mellan de skånska museerna, Landsarkivet, Länsantikvarierna och Universitetet.

Träff med Växjö

i morgon lördag kommer ett gäng kommunalpolitiker från vänsterpartiet i Växjö och besöker Lunds fullmäktige-grupp.

Vi kommer bl a att diskutera kommunal ekonomi och kommunal organisation.

Var? Bredgatan 28

När? 11.00 - 17.00.

Alla intresserade är välkomna hälsar Sven-Hugo Mattsson.

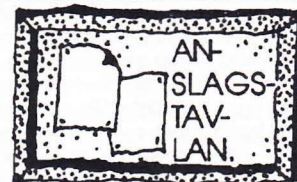
Malcolm X-seminarium

"Malcolm X and the Crisis of the Negro Intellectual" är rubriken på ett seminarium där Ron Eyerman, sociologiska institutionen, är inledare.

Spike Lee's film om Malcolm X är aktuell på svenska bioografer. Vem var Malcolm X och vems Malcolm X presenteras i filmen? Föreläsningen kommer att placera Malcolm X i sitt sammanhang och i förhållande till svarta intellektuella amerikaner idag.

Tid onsdag 17 mars kl 10-12 i konferensrum 1. Sociologen, Paradisgatan 5.

Seminarier i Kultursociologi presenterar aktuella teoribildningar inom kulturteori, cultural studies och kultursociologi samt diskuterar kulturella företeelser i samhället; verksamheten pågår hela läsåret.

Tyglblöjor sökes

Har du begagnade tyglblöjor och ullbyxor eller dylikt liggande som du vill bli av med?

Vi är intresserade av att ta över dem för en billig peng!

Här av dig till Kristina och Olof, tel.nr 046-30 63 55.

MÖTE MÖTE

Fullmäktige-gruppen har möte Må 15.3 kl 19.15. Plats partilokalen, Bredgatan 28. Ämne: Diskussion med Lennart Prytz (s) om förnyelsedelegationen.

RÖDA KAPELLET Sö 14.3 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep med Birgit, ta med alla noter.

Inför Idarödshelgen 19-21.3: Samling Fre 19.3 kl 17.30 på Clemensstorget för gemensam färd. Du som inte anmält gör det senast Sö 14.3. Kostnad ca 150:- per vuxen. inkl mat, logi.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Thomas Schlyter och Eva Wigfors.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 kl. 11 50 69